

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avgvstini Barbosæ I. V. D. Lvsitani, Protonotarii, Et
Ivdicis Apostolici designati pro Tribunali Nunciaturæ
Hispaniæ, ac insignis Ecclesiæ Vimaranensis Thesaurarij
Maioris, Collectanea Doctorvm, Qui ...**

Barbosa, Agostinho

Venetiis, 1643

8. De satisfactionis necessitate, & fructu.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14108

- verb. *absolutio* §. 5. *vers. dicet quis*, & p. 2. *ead. verbo* §. 1. *vers. re-*
spōndendum secundo, & *in praxi de Panit. c. 24. quæst. 9.* *Filliuc.*
tom. 1. tract. 15. num. 248. *Boss.* *de triplex tabula priuilegio*
fecit. 1. casu 3. num. 9. *Ego ipse d. p. 3. al leg. 52. num. 8.*
21. *Patres Iesuitæ, & alij Confessarij vigore priuilegio-*
rum Rosarij non possunt absoluere pœnitentes à casi-
bis referuatis Episcopo, nisi priuilegia tales tradant
facultatem, vel sint obtenta, aut confirmata post Con-
*cil. Trident. Ita refert decimum *Care.* d. p. 3. c. 2. n. 386, vbi
num. 294. pariter resolutum assertum posse absoluere à ca-*
sibus Episcopo referuatis omnes, qui audiunt Confessio-
nes virtute Bullæ Iubilæi indicitiæ Summo Pontif. cum
facultate absoluendi à quibuscumque enormibus pecca-
tis referuatis Sedi Apostol. etiam in Bulla Cœna Domini,
sed non virtute priuilegiorum, & facultatum perpe-
tuò concessarum, & Rosarij.
22. *Regulares viri que sexus non possunt vigore Bullæ*
Cruciatæ Confessarii sibi eligere, & ab eis absoluiri à
casibus referuatis, etiam in Bulla Cœna Domini, pro-
ppter Breue Clementis VIII. Ita Sebast. à Costa super
Bul. Cruciatæ quæst. 107. Euseb. Herrera in decim. moral. de-
eis. 9. in fine §. 1. & 2. in princip. Fr. Emmanuel. in addit.
fum. tom. 3. cap. 7. num. 2. Fr. Ludoñic. Miranda in man.
Pralator. tom. 2. quæst. 34. art. 15. conclus. 2. Villalob. in summ.
tract. 27. pro Bulla Cruciatæ claus. 9. Soat. tom. 1. de relig. lib. 2.
cap. 16. vers. 2. latè Hieronym. Roderic. in compendio quæst.
*regul. verb. *absolutio*. num. 24. optimè Sel in selectis Canonice.*
cap. 18. num. 10. vbi attestatur ita decimum in causa Portu-
galia & Castella 4. Decembri 1627.
23. *Regulares cuiusvis Ordinis, Congregationis, Socie-*
tatis, & instituti etiam necessariò exprimendi, tam intra,
quam extra Italiam, in vim priuilegiorum, aut con-
firmationum huiusmodi, quæ vel haec tenus obtinuerunt
vel deinceps forte obtinebunt, non possunt quemquam
absoluere à casibus in Bulla Cœna Domini, aut Ordinario
loci referuatis; at si fecus egerint, absolutiones
nullæ atque irrite erunt. Ab alijs vero casibus, & censu-
ris Sedi Apostol. referuatis, siquidem Regulares habent
à Sede Apostol. absoluendi facultatem, illa extra Italiam
minime sublata fuit, ita Aldan. in compendio canon. resolute.
lib. 1. tit. 10. num. 15. vbi attestatur sic fuisse resolutum in
S. Congreg. Episcop & Regul. sub die 17. Novembris 1628.
24. *Regulares audientes Confessiones in ea diœcesi, in*
qua sunt approbati, cum facultate etiam casibus referu-
torum, absoluere possunt aduenientes ex alia à casi-
bis referuatis in diœcesi pœnitentium, non autem in il-
- la vbi Regulares confessiones audiunt, dummodo non
malitiose huiusmodi pœnitentes talem absolutionem
querant, ita Sel. d. cap. 18. num. 3. vbi assertum decimum sub
die 19. Novembris 1616.
- Concessa facultas absoluendi à casibus Sedi Apostol. 25.
referuatis, non comprehendit casus, quos Episcopus, &
Prelatus Religiosus cum suis subditis Regularibus re-
feruatis, nisi de his fieret specialis mentio, ita refert de-
cimum Nicol. Gare. d. p. 3. cap. 2. num. 286.
- Absoluere Episcopum & cum ipso dispensare poterit 26.
ab eodem Episcopo Confessor electus de omni pecca-
tæ vinculo, de quo potest absoluere, vel dispensare ipse
Episcopus, vt dicit resolutum Piassec. in praxi Episcop. p. 2.
cap. 1. num. 17.
- Pœnitentem habentem peccata referuata Episcopo, 27.
vel Prelato, & copiam eorum non habentem ad confi-
tendum illis dicta peccata, posse confiteri Parochi, &
ab eo absoluiri peccatis non referuatis, referuata abso-
lutione à referuatis cum Superiori copiam sui fecerit,
resoluunt Nauar. in man. cap. 26. num. 6. Jacob de Graff. in
aureis decisi. p. 1. lib. 1. cap. 12. num. 70. Lal. Zech. de casibus
referuatis in præse. obseru. 4. Paul. Comitol. respons. moral. lib.
1. quæst. 29. num. 2. Ego ipse de officio & potestate Episc. p. 2. al-
leg. 51. num. 12. Barthol. à S. Fausto d. tract. de Panit. lib. 8.
9. 20. vbi intelligit in casu necessitatibus, & secus resoluti si
non vrgeat necessitas, plures alijs, quos refert & sequitur
Io. Valer. d. verb. Panitentia, differ. aduertens debere pœ-
nitentem tam referuata, quam non referuata peccata
Parochi confiteri, quia quod eum debet esse integra,
licet quod Superiorum posset esse dimidiata, quod etiâ
adnotauit Fagundez in quinque Ecclesiæ præcepta, præcept. 2.
lib. 8. cap. 3. num. 13. Barthol. à S. Fausto d. lib. 8. quæst. 21.
- Et notat Piassec. d. cap. 1. num. 18. in fine, pag. 108. quod in 28.
casibus referuatis cum recurrunt ad Episcopum, debet
pœnitens confiteri omnia sua peccata, & Episcopus vel
omnia absoluere, vel eum ad inferiorem remittere po-
test, præmissa facultate absoluendi referuatum, quam
sufficit significare ipsi pœnitenti, vt faciat se absoluiri ab
inferiore, & creditur tunc ipsi pœnitenti dicenti faculta-
tem huiusmodi sibi ab Episcopo esse concessam, de quo
tamen est consulendus Fagundez d. lib. 8. c. 3. à num. 2. &
Stephan. de Aluin. d. c. 33. nu. 7. Machado d. lib. 1. p. 3. tract. 1.
docum. 3. num. 3. latè Joan. de Lugo d. tractat. de Panit. disp.
20. sect. 6. num. 74. cum segg. Hurtado d. tract. de Panit. disp.
11. illis. 14. cum segg. Barthol. à S. Fausto tom. 3. tract. de Pa-
nit. lib. 4. quæst. 179.

De Satisfactionis necessitate, & fructu.

C A P V T V I I I .

1. *Doctores de satisfactionis necessitate & fructu*
agentes.
2. *Confessarius per se loquendo tenetur satisfactionem*
seu pœnitentiam iniungere.
3. *Pœnitens quando pœnitentiam tenetur acceptare.*

4. *Satisfactionem possit fieri per opera alias debita que*
quis tenetur facere ex alio præcepto.
5. *Pœnitentiam in peccato mort. adimplens peccat*
mortaliter, sed pœnitentem sibi à Confessario iniun-
ctæ satisfacit.

Denum, ^a quo ad satisfactionem, quæ ex omnibus Pœnitentia partibus, quemadmodum à Pa-
tribus nostris Christiano populo fuit perpetuo tempore commendata, ita una maximè nostra
estate, summo pietatis prætextu impugnatur ab ijs, qui speciem pietatis habent, virtutem au-
tem eius abnegarunt: sancta Synodus declarat, falsum omnino esse, & à verbo Dei alienum, culpam à ^b
Domino nunquam remitti, quin vniuersa etiam pena condonetur. Perspicua enim, & illustria in sacris
litteris exempla reperiuntur, quibus, præter diuinam traditionem, hic error quam manifestissime reuni-
citur. Sanè & diuina iustitia ratio exigere videtur, vt aliter ab eo in gratiam recipientur, qui ante Ba-
ptismum per ignorantiam deliquerint: aliter vero, qui semel à peccati, & Demonis seruitute liberati, &
accepto Spiritu sancti dono, scientes templum ^c Dei violare, & Spiritum sanctum contristare non for-
midauerint. Et diuinam clementiam decet, ne ita nobis absque villa Satisfactione peccata dimittantur,
vt, occasione accepta leuiora putantes, velut iniurijs, & ^d contumeliosi Spiritui sancto, in grauiora laba-
musr, thesaurizantes nobis iram in die iræ: proculdubio enim magnopere à peccato reuocant, & quasi
freno.

^a Hebr. 10.
Roma,

frend quodam coercent hæ satisfactionis pœnæ, cautoresque & vigilantiores in futurum pœnitentes efficiunt: medentur quoque peccatorum reliquijs, & vitiosos habitus, malè vivendo comparatos, contrarijs virtutum actionibus tollunt. Neque vero securior illa via in Ecclesia Dei vñquam existimata fuit ad amouendam imminentem à Domino pœnam, quam vt hæc pœnitentia opera homines cum vero animi dolore frequentent. Accedit ad hæc, quod dum satisfaciendo patimus pro peccatis, Christo Iesu, qui pro peccatis nostris satisfecit, ex quo omnis nostra sufficientia est, conformes efficimur, certissimam quoque inde artham habentes, quod si compatimur, & glorificabimur. Neque vero ita nostra est satisfactio hæc, quam pro peccatis nostris exoluimus, vt non sit per Christum Iesum, nam quia ex nobis, tanquam ex nobis nihil possumus: eo cooperante, qui nos confortat, omnia possumus. ita non habet homo unde glorietur: sed omnis gloriatio nostra in Christo est: in quo vivimus, in quo meremur, in quo satisfacimus: facientes fructus dignos pœnitentia: qui ex illo vim habent: ab illo offeruntur Patri, & per illum acceptantur a Patre. Debent ergo Sacerdotes Domini, quantum spiritus, & prudentia suggererit, pro qualitate criminum, & pœnitentium facultate, salutares, & conuenientes satisfactiones iniungere: ne, si forte peccatis conniveant, & indulgentius cum pœnitentibus agant, leuissima quædam opera pro grauissimis delictis iniungendo alienorum peccatorum participes efficiantur. Habant autem pre oculis, ut Satisfactione, quam imponunt, non sit tantum ad nouæ vita custodiam, & infirmatis medicamentum, sed etiam ad præteriorum peccatorum vindictam, & castigationem. Nam Claves Sacerdotum non ad soluendum duntaxat, sed & ad ligandum concessas, etiam antiqui Patres & credunt, & docent: nec propterea existimarent, Sacramentum Pœnitentia esse forum iræ, vel pœnarum, sicut nemo vñquam catholicus sensit ex huiusmodi nostris satisfactionibus vim meriti, & satisfactionis Domini nostri Iesu Christi, vel obscurari, vel aliqua ex parte imminui: quod dum Nonatores intelligere nolunt, ita optimam Pœnitentiam nouam vitam esse docent, ut omnem Satisfactionis vim & usum tollant.

2. Ide Scholast. in 4. à distinc. 20. usque ad 25. S. Thom. in supplem. q. 12. & p. 3. q. 94. Cagl. tom. 1. opuscul. tract. 3. Medin. tract. 3. de satisfact. Petr. Sol. lect. 2. de satisfact. Soar. tom. 4. de penit. disp. 37 cum seqq. Luc. Pinel. de penitent. tract. 3. de satisfact. Pet. in de Lederit. in sum. p. 1. de Sacram. vbi de Pœnit. cap. 23. Baldum. in. Super opera controveris Bellarmini p. 2. lib. 5. cap. 6. per sor. Ioan. Maldonat. tom. 2. de penit. sub iis de satisfact. Marcel. Megal. p. 1. in dicit. confess. lib. 6. Valer. Reginald. in præfati fori panitent. lib. 7. Fernandez in examine Theologia moral. p. 3. cap. 6. §. 7. Egid. de Coninc K. de Sacrament. & censur. tom. 2. disp. 2. lib. 12. num. 107. & disp. 4. num. 26. in fine, Torreblanc. de iure spirit. lib. 14. cap. 8. de satisfactione. Barthol. à S. Fausto tom. 3. tract. de Panit. l. 5. de satisfact. Bonac. in de Sacram. disp. 5. q. 5. sect. 3. punto 2. Molief. in summa Theologia moral. tract. 7. cap. 25. de satisfact. Homobon. de Bonis de examine eccl. iust. p. 1. tract. 5. cap. 5. quest. 9. cum seqq. Vincent. Pallavic. in quest. moralib. tract. 8. de satisfact. Iul. Laur. de Iubilis. in Indulgent. p. 2. c. 5. de satisfact. Pag. in de quinque Ecclesiæ precepta, præc. 2. lib. 9. Paul. Layman. in Theolog. moral. lib. 5. tract. 6. cap. 15. Ioan. Sanci. in selectis dis. p. 3. num. 17. Ioan. de Lugo de Sacram. tract. de Panit. disp. 8. sect. 2. num. 45. vbi ai per hunc text. non semper auferri totum reatum pœne final cum culpa. & disp. 24. sect. 1. num. 1. vbi dicit, quod illæ remissa culpa mort. auferatur reatus totius pœne æternæ, non tamē auferatur reatus totius pœne temporalis. & dis. put. 25. agit de satisfactione propter est tercia pars Sacra menti Pœnitentie. Hurtado de Sacrament. tract. de Pœnit. disp. 13. de satisfactione secundum se.

2. a. Et conuenientes satisfactiones iniungere.] Confessarium per se loquendo, teneri arbitrio suo condignam satisfactionem, seu pœnitentiam iniungere, ex hoc text. colligunt Soar. tom. 4. de Pœnitent. disp. 3. sect. 3. Valent. tom. 4. disp. 7. q. 14. punto 4. Henriquez. in sum. lib. 5. cap. 20. §. 5. & cap. 21. in princ. Valer. Reginald. lib. 7. à num. 11. Egid. de Coninc. tom. 2. disp. 10. num. 60. cum seqq. & à num. 7. Nug. in addit. q. 13. art. 2. diff. 1. vers. ex dictis sequitur. Paul. Comitol. respons. moral. lib. 1. quest. 35. num. 2. Ludouic. Beia, respons. casuum conscient. p. 3. casu 1. & 2. Bonac. in d. disp. 5. quest. 5. punto 2. num. 1. Iul. Laur. d. p. 2. cap. 5. num. 8. & 13. Torreblanc. d. lib. 14. cap. 8. à num. 19. Hurtado d. tract. disp. 14. difficult. 2. & 3. Barthol. à S. Fausto d. lib. 5. q. 34. cum seqg. Fernandez d. §. 7. num. 3. tam ante, quin post absolutori- nem sacramentalem, vt tenet Nauarr. in man. cap. 26. num. 19. Ludouic. Beia d. p. 3. casu 3. in princ. Bonac. in d. q. 5. sect. 3. punto 2. num. 19. Iul. Laur. d. cap. 5. n. 11. cum seqg. licet rectius ante imponendam credat Fernandez. 4. §. 7. n. 5.

^a Ezech. 35. Long. 3. Hieron. 3. 18 & 25. f. Mat. 30. Eccl. 17. Matth. 3. 4. 11. & 12. cum sim. 2. Roman. 5. 2. Iohann. 2. in princip. 2. Cor. 5. Rom. 8. b. 2. Cor. 3. Philipp. 4. 1. Cor. 11. in fin. f. 2. Cor. 10. in fin. Galat. 6. Act. 7. & Matth. 3. & 4. Luc. 3. 10. 17. c. tempora cum multis seqq. 26. q. 7. c. de pœnitentib. de confect. d. 4. Conc. Carth. 2. cap. 21. & Concil. Carthag. 4. c. 74. Concil. Cabili. ca. 34. & 38. Concil. Aphi. 1. 9. 1. Matth. 16. 8. Ipan. 20. iupia c. 1. in fin. & infra c. 3. & vlt. de pœnit. m. Infra c. 13.

Pœnitentem teneri pœnitentiam tolerabilem, & humana fragilitati accommodatam acceptare, accepram que adimplere, nisi adsit rationabilis causa non accepādi, teneat Magist. in 2. dist. 16. vbi S. Thom. quest. 1. art. 3. q. 9. Richar. art. 1. q. 1. Durand. quest. 5. ad 2. Scot. Scot. qn. 2. art. 2. Soar. tom. 4. disp. 38. sect. 7. num. 2. Petr. Sol. lect. 2. de satisfact. Maldonat. d. 11. de satisfact. cap. 5. Henriquez in sum. lib. 4. c. 8. §. 1. unito commento lit. B. Luc. Pinel. de sacram. Penitent. tract. 3. de satisfact. dub. 4. Valent. tom. 4. disp. 7. q. 1. 14. puncio 4. Vafquez quest. 94. art. 2. dub. 1. num. 5. Nug. q. 15. art. 1. & quest. 13. art. 2. diff. 1. Marcel. Megal. d. lib. 6. ea. 3. num. 3. cum seqq. Egid. de Coninc K. d. tom. 2. disp. 10. num. 79. Fernandez d. p. 3. c. 6. §. 7. num. 10. cum seqq. Bonacina de Sacram. disp. 5. quest. 5. sect. 3. punto 4. num. 1. Molief. d. tract. 7. cap. 25. num. 56. Valer. Reginald. d. lib. 7. à num. 75. Iul. Laur. d. cap. 5. num. 9. Paul. Layman. d. cap. 15. numer. 6. Ioan. de Lugo d. tract. de Penit. disput. 25. sect. 5. num. 68. cum seqq. Torreblanc. d. lib. 14. cap. 8. num. 21. cum seqq. Hurtado d. tract. de Penit. disp. 14. diff. 4. Ratio est, quia Confessarius, vt dicunt Doctores citati num. precedenti, tenetur impone pœnitentiam; ergo pœnitens tenetur impositam acceptare, alioqui frustra esset potentia, & necessitas ad imponendam ex parte Confessoris, si daretur libertas acceptandi ex parte Pœnitentis.

Contra Martin. Lederit. 2. 4. q. 20. art. 4. quest. 2. Nauarr. in man. cap. 26. num. 20. & in cap. contrarium, de pœnitent. disp. 5. num. 18. Ludouic. Beia d. p. 7. casu 3. vers. ex parte ergo pœnitent. Ioan. Rebell. in historia miraculorum sanctissimi Rofary. lib. 3. dialog. 7. Medin. in Cod. de satisfact. quest. 6. Zerol. de pœnit. cap. 25. q. 9. Fagundez d. præcept. 2. lib. 3. cap. 3. num. 17. existimantes Confessorem non posse in iustum pœnitentem obligare ad acceptandam pœnitentiam.

Vtrum autem possit fieri huiusmodi satisfactio per opera alias debita, quæ quis tenetur facere ex alio præcepto: vide Bonac. in d. q. 5. sect. 3. puncio 2. num. 11. Iul. Laur. d. e. 5. à num. 25. vbi num. 28. ratione in assignat, quare tempore Missæ audienda de præcepto adimpleri possit pœnitentia iuncta a Confessorio, & non possit adimpleri ieiunium in iunctum pro pœnitentia tempore vigilia, vel Quidagesime, & sic quare aliquando per unica actionem dentur plures effectus satisfactionis, aliquando vero non, respondendo in hæc verba: Quando actio terminatur ad plura obiecta secundum diuersas rationes formiles, puta iustitia, Religionis, &c. tunc potest per unam actionem pluribus obligationibus satisficeri, quia unum obiectum est independens ab altero; quando vero terminatur actio ad plura, quæ sub eadem ratione confide-

considerantur, tunc non potest per unam actionem pluribus satisfieri, quia habent idem principium, & eandem rationem formalem, que terminatur ad diuersa obiecta, a quibus sicut plura sunt, ita satisfaciens illis debet specificari per modum plurium, alioquin unum posset pro centum satisfacere debito mille aureorum, & sic unica satisfactio non possunt adimpleri plura precepita sub eadem ratione formalis, v. g. religionis, iustitiae, &c.

Penitentiam in peccato mortali adimplens licet peccet, tamen obligationi penitentiae sibi à Confessario iuncta satisfacit, ut per Sylvest. in summa, verb. satisfactio, num. 7. Sot. in 4. diffinit. 19. quest. 1. art. 4. Nauar. in manual. cap. 3. num. 5. Valent. tom. 4. disput. 7. quest. 14. puncto 3. vers. non est tamen negandum, Soar. tom. 4. disput. 38. sect. 8. num. 3. ¶ 7. Aegid. de ConincK. 4. tom. 2. disput. 10. num. 22. cum segg. Zerol. de Penitent. c. 25. quest. 18. Bonacina d. quest. 5. sect.

3. pan. 4. num. 15. Iul. Lauor. d. cap. 5. num. 32. & 33. Ioan. de Lugo d. tract. de Penitent. disput. 25. sect. 3. num. 30. cum segg. vbi post Palud. Adrian. Caet. & Sotum tenet penitentiam posse adimpleri in statu peccati absque graui peccato, Hurtado d. tract. de Penit. disput. 14. difficult. 14. Barthol. à S. Fausto d. tract. de Penitent. lib. 5. quest. 28. vbi quod peccat, non tamen mort. Penitentia enim facta in peccato fortitur suum effectum aduentente charitate, & iubilato obice, & per eam satisfactio penitentia debita, vi per Nauar. d. cap. 3. num. 5. Henr. d. c. 20. num. 7. Emman. S. verb. satisfactio. num. 7. Soar. d. sect. 8. num. 5. Zerol. d. quest. 18. Bonacina. d. punct. 4. num. 17. Iul. Lauor. d. cap. 5. num. 34. Fagundez d. prae. 2. lib. 9. cap. 4. num. 2. ConincK. d. diff. 10. puncto 11. plures, quos refert & sequitur Diana moral. refolut. tom. 2. tract. 4. de Sacram. refol. 85. Ioan. de Lugo d. tract. de Penit. diff. 25. sect. 3. num. 40. Barthol. à S. Fausto d. lib. 5. quest. 27.

De Operibus satisfactionis.

C A P V T I X.

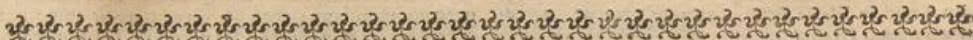
1. *Iusti per opera penitentie, vel sponte assumpta, vel etiam illis praecpta, an possint satisfacere pro pœnis ex peccatis remissis restantibus.*
2. *Flagella inficta in hoc mundo à Deo si patienter tolerentur, sunt satisfactoria pro peccatis.*

Docet præterea, tantam esse diuinæ munificentia largitatem, ut non solum pœnis, sponte à nobis pro vindicando peccato suscepimus, aut Sacerdos arbitrio pro mensura delicti impositis, sed etiam, quod maximum amoris argumentum est, à temporalibus flagellis, à Deo infictis, & à nobis patienter toleratis, apud Deum Patrem per Christum Iesum satisfacere valeamus.

Vide Catech. Roman. Pij. p. 2. cap. 5. num. 54. Hurtado d. de Sacrament. tractat. de Penitent. disput. 13. diff. 3. dum dicit hominem iustum posse bonis operibus satisfacere pro pena temporaria aliquando restante post peccatum quoad culpam remissam. Torreblanca de iure spiriti. libro 14. cap. 8. num. 12. & 13. vbi quod non solum pœnis à nobis pro vindicando peccato suscepimus, sed etiam temporalibus flagellis à Deo infictis, & à nobis patienter toleratis satisfacere valeamus. & num. 17. dicit quod effectus huius satisfactionis ex opere operato, remittit pœnam temporalem præter illam, quæ respondere potest merito operantis, & num. 18. quod remittit pœnam Purgatorij, nam opera nostra concurrentibus omnibus conditionibus de condigno & iustitia, satisfaciunt pro pœna Purgatorij. Vtrum iusti per ope-

ra penitentie vel sponte assumpta, vel etiam illis praecpta, possint satisfacere pro pœnis ex peccatis remissis restantibus? Affirmant Cardin. Bellarmin. lib. 4. de penitent. cap. 3. cum segg. Valent. tom. 4. disput. 7. quest. 14. puncto 2. Soar. tom. 4. de Penitent. disput. 37. sect. 1. Aegid. de ConincK. de Sacram. tom. 2. disput. 10. num. 14. cum sequentibus.

a. Temporalibus flagellis, &c.] Flagella inficta in hoc mundo à Deo, si patienter tolerantur, esse satisfactoria pro peccatis, docent S. Thom. in add. ad 3. part. quest. 15. art. 2. Silu. in summa, verb. satisfactio quest. 9. Nauart. in man. cap. 7. num. 4. quos refert & sequitur Iul. Lauor. de Iubilao, & indulgent. part. 2. cap. 5. num. 30. Torreblanca d. lib. 14. cap. 13. num. 23. Hurtado d. disput. 13. difficult. 7. in principiis.

D E E X T R E M A V N C T I O N E.

Videtur autem sancta Synodo, præcedenti doctrinæ de Penitentia adiungere ea, quæ sequuntur de Sacramento extrema Vnctionis, quod non modò Penitentie, sed & totius Christianæ vitæ, quæ perpetua penitentia esse debet, consummatum exultimatum est à Patribus. Primum itaque circa illius institutionem, declarat, & docet, "quod clementissimus Redemptor noster, qui seruis suis quoquis tempore voluit de salutaribus remedijs aduersus omnia omnium hostium tela esse prospectum, quemadmodum auxilia maxima in Sacramentis alijs præparavit, quibus Christiani conseruare se integras, dum viuerent, ab omni grauiore spiritus in commodo possint, ita extrema Vnctionis Sacramento finem vitæ, tanquam firmissimo quodam præsidio munivit, Nam eti aduerfarius noster occasione per omnem vitam querat, & capiet, ut deuorare animas nostras quoquo modo possit, nullum tamen tempus est, quo vehementius ille omnes suæ versutiæ neruos intendat ad perdendos nos penitus, & à fiducia, etiam si possit, diuine misericordie deturbandos, quam cum impendere nobis exitum vita perspicit.

Vide Theologos in 4. diff. 23. & ibi S. Thom. & Sot. segg. Viuald. in candel. aureo, tit. de Sacram. vbi de Extrema Vnctione. Ioan. Maldon. tom. 2. controvers. tit. de Extrema Vnctione. Henr. in summa. lib. 2. cap. 8. Fr. Emman. quest. regul. tom. 3. questione 79. art. 3. cum segg. Zerol. in præxi Episcop. part. 1. verb. Extrema Vnctio. Petrus de Ledesma in summa. part. 1. de Sacrament. vbi de Sacrament. Extrema Vnctio. Franc. Pitugian. dif. 23. questione Vnctio art. 1. cum segg. Valer.

a. Intra can. 1. de facram. Extrema Vnctio. Ephes. 6.

c. 1. Petri. 5. cap. nulli dubium. 3. Genes. 3. & intra c. 2. in fin.